

مقایسه وضعیت موجود و مطلوب ابعاد و مولفه های بهسازی کارکنان دانشگاه آزاد اسلامی،

مورد منطقه ۸

جواد مقدسی^۱

کامران محمدخانی^{۲*}

امیرحسین محمدداوودی^۳

تاریخ پذیرش: ۹۶/۶/۲۵

تاریخ وصول: ۹۵/۱۲/۱۴

چکیده:

آموزش عالی برای برخورداری از کیفیت بهتر، ساختارهای کارآمدتر و قابلیت‌های بیشتر در جهت گسترش یادگیری، ترویج دانش، توسعه پژوهش و ارتباطات مؤثر با جامعه نیازمند برنامه‌های مدام بهسازی کارکنان است. پژوهش حاضر با هدف مقایسه وضعیت موجود و مطلوب ابعاد و مولفه‌های بهسازی کارکنان دانشگاه آزاد اسلامی، مورد منطقه ۸ انجام شده است. این پژوهش از لحاظ ماهیت و اهداف، کاربردی؛ از نظرنوع داده‌ها کمی و کیفی؛ از لحاظ روش گردآوری داده‌ها، توصیفی و از جهت شیوه اجرا، پیمایشی است. جامعه آماری، کلیه کارکنان دانشگاه آزاد اسلامی استان تهران در سال ۱۳۹۵ بوده‌اند که تعداد آنها ۵۹۹۷ نفر و حجم نمونه با استفاده از فرمول کوکران تعداد ۳۶۱ نفر برآورد شده است. شیوه نمونه‌گیری، نمونه‌گیری خوش‌های چندمرحله‌ای بوده که با رعایت نسبت کارکنان در حوزه‌های مختلف و در هریک از واحدهای دانشگاهی و دانشکده‌های تابعه انتخاب شده‌اند. ابزار گردآوری داده‌ها پرسشنامه محقق ساخته بوده و جهت تعیین روایی ابزار، پرسشنامه در اختیار ۱۰ نفر از صاحب‌نظران حوزه مدیریت منابع انسانی و مدیریت آموزش عالی قرار گرفته و تایید شده است. پایایی پرسشنامه با استفاده از آلفای کرونباخ ۰/۹۶ برآورد شده است. برای شناسایی ابعاد و مولفه‌ها و همچنین تجزیه و تحلیل داده‌ها در بخش توصیفی، از شاخص‌های فراوانی و درصد و در بخش آمار استنباطی از آزمون t تک نمونه‌ای استفاده شده است. نتایج پژوهش نشان داد: بین میانگین همه ابعاد بهسازی کارکنان (شامل دانش، نگرش و مهارت) در وضعیت موجود و مطلوب تفاوت معناداری وجود دارد و بطور کلی وضعیت کنونی ابعاد بهسازی کارکنان دانشگاه آزاد اسلامی منطقه ۸ نامطلوب است.

واژگان کلیدی: بهسازی، کارکنان، دانشگاه آزاد اسلامی، منطقه ۸.

^۱. دانش آموخته دکتری مدیریت آموزش عالی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران.

^۲. دانشیار و عضو هیأت علمی گروه مدیریت آموزش عالی دانشکده مدیریت و اقتصاد دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران، ایران، (نویسنده مسئول)، k.kamran@srbiau.ac.ir

^۳. دانشیار گروه مدیریت آموزشی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساوه، ساوه، ایران adavoudi838@yahoo.com

مقدمه

نیروی انسانی مهم ترین دارایی سازمان‌ها محسوب می‌گردد و نقش نیروی انسانی ماهر و کارآمد در تحقق اهداف سازمانی امری بدینه و انکارنابذیر است. بر همین اساس بهسازی کارکنان می‌تواند سازمان‌ها، از جمله دانشگاه‌ها را در مواجهه با شرایط متحول کنونی آماده و موفق سازد. کارکنان زمانی می‌توانند از عهده وظایف و مسئولیت‌های خود برآیند که از دانش، مهارت و توانایی لازم برخوردار باشند و یکی از مهم‌ترین چالش‌های مدیران عصر حاضر در سازمان‌ها، عدم استفاده کافی از منابع فکری، توان ذهنی و ظرفیت‌های بالقوه کارکنان است. در این باره باید گفت در غالب سازمانها از ظرفیت‌های کارکنان استفاده بهینه نمی‌شود و مدیران قادر نیستند ظرفیت‌های بالقوه آنان را به کار گیرند. (نوربخش و توکلی، ۱۳۹۰: ۱۵۸)

رسیدن به اهداف سازمان بستگی به توانایی کارکنان در انجام وظایف محوله و انطباق با محیط متغیر دارد. بهسازی کارکنان سبب می‌شود تا افراد بتوانند متناسب با تغییرات سازمانی و محیط به طور مؤثر فعالیتشان را ادامه داده و بر کارایی خود بیفزایند. از طرفی مهم‌ترین خصیصه سازمان‌های امروزی تغییر و تحول می‌باشد، در چنین شرایط محیطی پیچیده و متنوع با تحولات سریع، اگر نتوانیم متناسب با این تغییرات، سازمان، مدیران و کارکنان را همگام سازیم، قربانی آن خواهیم شد. (صبرکش، مزینانی و نورمحمدی، ۱۳۹۲: ۱۰۷)

براساس آمار سال ۱۳۹۱ وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، تعداد ۳ میلیون و ۷۹۰ هزار و ۸۵۹ دانشجو در دانشگاه‌های کشور در حال تحصیل هستند که از این تعداد ۳۸ درصد در دانشگاه آزاد اسلامی، ۱۴ درصد از دانشجویان در وزارت علوم، ۲۲ درصد در دانشگاه پیام نور، ۱۱ درصد در دانشگاه جامع علمی کاربردی، ۵ درصد در دانشگاه‌های وابسته به وزارت آموزش و پرورش، ۳ درصد در دانشگاه‌های وابسته به وزارت بهداشت، ۶ درصد در مرکز آموزش عالی مستقل و یک درصد در سایر دانشگاه‌های اجرایی مشغول به تحصیل هستند و دانشگاه آزاد اسلامی با ۱/۷ میلیون دانشجو، ۳۵ هزار عضو هیات علمی و ۳۱ هزار نفر کارمند، بزرگترین دانشگاه حضوری جهان است و این دانشگاه عهددهدار ۶۰ درصد بار آموزش عالی در حوزه‌های مختلف و بیش از ۴۰ درصد بار آموزش پزشکی کشور است.

مشتریان دانشگاه‌ها که همان دانشجویان و اعضای هیئت علمی هستند؛ انتظار دارند کارشنان به موقع انجام شده و خدمات ارائه شده در سطح قابل قبولی از کارایی و اثربخشی باشد. این افراد غالباً انتظار تأخیر و اشتباه در ارائه خدمات آموزشی را ندارند. قاعده‌تاً برای همه مدیران آموزش عالی رضایت مراجعه کنندگان مهم است و نبایستی بین انتظارات مراجعان از دانشگاه و خدماتی که دانشگاه به مراجعان ارائه می‌کند شکاف بزرگی به وجود آید. زیرا در غیراین صورت اداره دانشگاه دشوار، پرهزینه و سرمایه انسانی بیش از پیش در معرض خطر قرار می‌گیرد (محقق معین، ۱۳۸۲).

علاوه بر فصل نهم قانون خدمات کشوری، که بر ارتقای سطح توانمندی‌های کارکنان از طریق برنامه‌های آموزشی و بهسازی تاکید شده است، در آیین‌نامه اجرایی ماده ۵۴ و ۵۵ برنامه چهارم توسعه نیز بهسازی کارکنان را مورد توجه قرار داده و دستگاه‌های اجرایی را موظف نموده است که هر سال معادل حداقل یک درصد از کل اعتبارات هزینه‌ای را به طراحی و اجرای دوره‌های مربوط به آموزش و بهسازی نیروی انسانی اختصاص دهند، هم‌چنین سند چشم‌انداز ۲۰ ساله نیز به اقتصاد دانشبنیان اشاره می‌کند که این اقتصاد دارای سه مولفه نیروی انسانی، فرآیند و فناوری است و با توجه به چالش‌های پیش رو، بهسازی کارکنان از ضرورتهای توسعه هر دانشگاهی محسوب می‌شود. به طور کلی، به چهار دلیل نیاز

بهسازی کارکنان برای دانشگاه آزاد اسلامی غیرقابل انکار است. مهم‌ترین دلیل این امر، کسب و حفظ مزیت رقابتی از طریق افزایش رضایت ذینفعان (دانشجویان و اساتید) است. دلیل دوم کاهش هزینه و افزایش بهره‌وری در حوزه منابع انسانی محاسب می‌شوند. دلیل سوم، ایجاد انگیزه و نیز رضایت شغلی کارکنان دانشگاه آزاد اسلامی و دلیل چهارم، پیشرفت‌های تکنولوژیکی است که در جهت به روز کردن دانش و مهارت‌های کارکنان، بهسازی کارکنان را بیش از پیش الزامی می‌کند. با توجه به موارد شرح داده شده، بدینهی است که مدیران آموزش عالی و دانشگاه آزاد اسلامی با نگرش سنتی و صرف‌آمدانی بر دانایی سوق دهنده و با مقایسه وضعیت بهسازی کارکنان در کشورهای پیشرفته با وضعیت بهسازی کارکنان در نظام آموزش عالی کشورمان به طور اعم و دانشگاه آزاد اسلامی به طور اخص، نشان‌دهنده وجود شکاف عمیقی است که این پژوهش تلاش می‌نماید تا به این سوال اساسی پاسخ دهد که وضعیت موجود و مطلوب ابعاد و مولفه‌های بهسازی کارکنان دانشگاه آزاد اسلامی چگونه است؟

تعريف و مفهوم بهسازی کارکنان

از آنجا که بهسازی مفهومی چند وجهی است، از این رو اندیشمندان این مفهوم را در طی اعصار مورد بررسی و اکتشاف قرار داده‌اند. مفهوم بهسازی برد گستردگای از مفاهیم عملی و فلسفی در بر می‌گیرد. تعداد اندکی از نویسنده‌گان و فعالان مدیریت منابع انسانی، به ارائه تعاریف دقیق و متقاعد کننده‌ای از بهسازی کارکنان پرداخته‌اند. در حالی که بیان تعریف دقیقی از بهسازی پیش‌نیاز مدیریت موفقیت‌آمیز منابع انسانی در سازمانها است. از این رو تعاریف ارائه شده از بهسازی کارکنان، جمع‌آوری و در ذیل ارائه شده است.

بهسازی کارکنان در یک نگاه اجمالی و به طور طبیعی به هم پیوستگی اجتماعی، فرهنگی و معنوی، ظرفیت-سازی و قدرتمندسازی کارکنان را دنبال می‌کند به بیان دیگر، بهسازی کارکنان، کارکنان را به مهارت‌های مربوط به داشتن زندگی سالم و رضایت‌بخش مجهز می‌کند (دب^۱، ۲۰۰۶: ۳۰).

بهسازی کارکنان می‌تواند مجموعه فعالیت‌های نظاممند و برنامه‌ریزی شده‌ای تلقی شود که از سوی سازمان‌ها طراحی می‌شود تا برای اعضاء فرست‌های آموختن مهارت‌های لازم برای رویارویی با تقاضاهای شغلی کنونی و آینده را فراهم کند (ورنر^۲: ۲۰۰۶: ۵).

از طریق فراهم کردن نیازهای محیطی، که موجب رشد انسان در توانمندی کامل و آزاد کردن توانایی‌های بالقوه وی می‌شود (ژا^۳: ۲۰۰۴: ۳۶۹).

در تعریف دیگر بهسازی کارکنان بیان می‌گردد: فعالیتی که در کوتاه‌مدت یا بلندمدت بتواند ظرفیت آگاهی پایه، تخصص، بهره‌وری و رضایت برای منافع سازمانی یا فردی، جامعه و ملت یا بشریت را توسعه دهد (غلامزاده، قلیچ-لی، ۱۳۸۵: ۹۹).

همچنین گلابی معتقد است بهسازی کارکنان با هدف ایجاد آگاهی علمی و ارتقای سطح دانش کارکنان، ارتقای قابلیت کارکنان و توسعه مهارت‌ها و به روز کردن اطلاعات است (گلابی، ۱۳۸۳: ۵۵).

¹. Deb

². Werner

³. Jha

حقیقی و همکاران بهسازی کارکنان را کوشش سازمان یافته، برنامه‌ریزی شده، فرآگیر و سراسری، هدایت شده توسط مدیران ارشد با دگرگونی در باورها، نگرش‌ها و ساختار سازمان می‌دانند (حقیقی، فتحی و شعبانی‌راوی، ۱۳۸۴: ۴). بهسازی فرآیندی است که در آن یادگیری از طریق کسب تجربه حاصل می‌شود و نتایج یادگیری نه تنها در برگیرنده مهارت‌های فرد درخصوص وظایفش بلکه تغییر نگرش و نگاه وی می‌باشد (راجر کارت‌رایت، ترجمه نرگس حسن‌مرادی و مرجان آریان‌فر، ۱۳۹۰: ۱۲۴).

لی^۱ (۱۹۹۷) پژوهشگر انگلیسی، تعریف دیگری از بهسازی ارائه کرده است. از نظر لی "فرایند طبیعی رشد حرفة‌ای که در آن کارکنان به تدریج، اعتماد به نفس، رسیدن به دیدگاه‌های تازه، افزایش در دانش، کشف روش‌های جدید و ایفای روش‌های تازه را به عهده می‌گیرند، بهسازی نامیده می‌شود." لی بهسازی کارکنان را منوط به سه چیز می‌داند: ۱) دانش، تجربه و شخصیت شاغل، ۲) زمینه محیط کار و ۳) تماس‌های حرفة‌ای و بحث‌های بیرون از محیط کار، وی همچنین بهسازی کارکنان را نتیجه سه عامل می‌داند: عامل اول، عامل فردی است که برآیند فرآگیری مداوم شخصی است، عامل دوم، عامل نهادی است که بازتاب تعاملات در محیط کار بین کارکنان و موضوع کار است و عامل سوم، عامل مدیریتی است که مسئولیت برنامه‌ریزی و اجرای فعالیتهای بهسازی کارکنان را به عهده دارد.

تفاوت آموزش و بهسازی

واژه بهسازی به آموزش رسمی، تجربه‌های شغلی، روابط و ارزیابی‌های شخصیت و توانایی‌هایی که کارکنان را جهت آماده شدن برای آینده کمک می‌کنند اشاره دارد. از آنجا که بهسازی ماهیتاً آینده‌نگر است شامل یادگیری‌هایی است که لزوماً در ارتباط با شغل فعلی کارکنان نیستند. به طور سنتی آموزش به تقویت عملکرد کارکنان در شغل فعلی توجه داشته در حالی که بهسازی، آنها را برای تصدی سایر پست‌های موجود در شرکت آماده می‌کند و توانایی آنها را برای انتقال به مشاغلی که ممکن است در حال حاضر وجود نداشته باشد افزایش می‌دهد. همچنین، بهسازی موجب آماده شدن کارکنان برای رویارویی با تغییرات احتمالی در شغل فعلی می‌شود، تغییراتی که ممکن است در اثر تغییر در تکنولوژی، طراحی‌های کار، مشتریان، یا بازار محصولات به وجود آیند. از آنجا که آموزش بر بهسازی عملکرد کارکنان در مشاغل فعلی آنها تاکید دارد، حضور در برنامه‌های آموزشی الزامی است. بهسازی برای کارکنانی که از استعداد مدیریتی برخوردارند اجباری است، اما اکثر کارکنان باید برای مشارکت در توسعه شخصاً پیش قدم شوند. اهمیت نقش استراتژیک آموزش بر کسی پوشیده نیست و باید توجه داشت که هم زمان با استراتژیک تر شدن آموزش (ارتباط بیشتر آن با اهداف کسب و کار) تمایز میان دو واژه آموزش و بهسازی مبهم تر می‌شود. هم آموزش و هم بهسازی ضروری هستند و نیازهای فردی و سازمانی حال و آینده را مورد توجه قرار می‌دهند (پورصادق و علیمیرزایی، ۱۳۸۴: ۱۴). جدول ۱ تفاوت‌های آموزش و بهسازی را نشان می‌دهد.

¹. Lee

جدول (۱). مقایسه آموزش و بهسازی

بهسازی	آموزش	ملأک مقایسه
آینده	حال	قانون توجه
زیاد	کم	استفاده تجربیات
آماده سازی برای تغییرات	آماده سازی	هدف
بلند مدت	کوتاه مدت	زمان
اختیاری	الزامی	مشارکت
انسانی	مکانیکی	ماهیت
دشوار	ساده	اندازه گیری

اهداف بهسازی کارکنان

به طور کلی بهسازی کارکنان باید به دنبال ایجاد هدفهای زیر باشد:

- ۱) ایجاد آگاهی علمی و ارتقای سطح اطلاعات و دانش کارکنان؛
- ۲) ارتقای قابلیت‌ها و توانایی‌های کارکنان و سازمان‌ها؛
- ۳) ارتقای سطح آگاهی اجتماعی کارکنان و سازمان‌ها؛
- ۴) توسعه مهارت و توانایی‌های انجام کار؛
- ۵) به روز کردن اطلاعات کارکنان و بهبود عملکرد آنها؛
- ۶) ترفع شغلی و آماده‌سازی برای ترفع شغل کارکنان؛
- ۷) توانایی حل مسائل به شکل علمی؛
- ۸) درست انجام دادن کار؛
- ۹) تصمیم‌گیری عقلایی؛
- ۱۰) آشنا کردن کارکنان جدید با هدفهای سازمان و آشنا کردن کارکنان قبلی با هدفهای جدید سازمان؛
- ۱۱) رشد شخصیت و ارزش‌ها و حل مشکلات و مسائل و اختلافات کارکنان و رسیدن به اهداف تدوین شده سازمان (سلطانی، ۱۳۸۶: ۲۴)

ابعاد و مولفه های بهسازی کارکنان

۱- بعد دانش

طبقه‌بندی دانش یکی از مهم‌ترین اقدامات جهت نیل به فرایند بهسازی دانش و مدیریت دانش کارکنان است. نوناکا^۱ و تاکوچی^۲ (۱۹۹۵) دانش را به دو نوع دانش آشکار^۳ و دانش ضمنی^۴ طبقه‌بندی کرده‌اند:

1. Nonaka
2. Takeuchi
3. Explicit Knowledge
4. Tacit Knowledge

دانش آشکار: این نوع از دانش به صورتی درآمده است که قابل مستندسازی و ارائه به دیگران است مانند دانش موجود در اوراق، ویدئوها، روندها، نقشه‌ها، طراحی‌ها و... دانش آشکار توسط محصولات و مصنوعات مثل اسناد و فیلم نشان داده می‌شود که نوعاً با هدف ارتباط با فرد دیگری به وجود آمده‌اند. دانش موجود در اوراق، ویدئوها، روندها و شیوه‌ها... می‌باشد. این بخش از دانش به راحتی قابل دستیابی، شناسایی و به اشتراک گذاری است.

دانش ضمنی: به فرد وابسته است و در هنگام کار به صورت درونی بدست می‌آید. این نوع دانش به سختی قابل بیان برای فرد دیگری است و باید هر کس خود آنرا به دست آورد دانش پنهان (ضمنی) دانشی است که دانش کار آن را از طریق تجربه به دست آورده و تجسم باورها و ارزش‌های اوست. دانش پنهان دارای ارزش بالایی است. علاوه‌دانش پنهان مهمترین پایه برای خلق دانش جدید می‌باشد. یعنی، به گفته نوناکا: «کلید آفرینش دانش در بسیج و تبدیل دانش پنهان قرار دارد». هر دو نوع دانش برای سازمان مهم هستند. برخی این دو نوع از دانش که مجموعاً کل دانش موجود را تشکیل می‌دهند را به کوه بخی در آب تشبیه نموده‌اند، که بخش پنهان آن در آب و قسمت آشکار آن بیرون از آب قرار دارد و مدیریت دانش تلاش می‌نماید تا آن بخش نامرئی را قابل رویت نماید.

رسالت، چشم‌انداز، اهداف و مأموریت‌های سازمان: طبق گفته «هایت»^۱ اگر مدیریت عالی سازمان می-خواهد تغییر سازمانی راهبردی موقعيت‌آمیز به اجرا درآورد، باید چشم‌انداز روش و ایده‌آلی را برای آینده سازمان ترسیم کند. اگر افراد در جریان گرینش این هدف‌ها مشارکت داشته باشند، به تدریج خود را شریک و مالک کار می-دانند و مسئولیت‌هایی که لازمه بهسازی است، می‌پذیرند (جعفری قوشچی، ۱۳۸۲). اگر اهداف به تنها‌ی از جانب مدیران تعیین شود، زیرستان کمتر به آن تعهد داشته و تلاش کمتری برای دستیابی به آن صرف خواهد کرد. به همین دلیل، بسیاری از سازمان‌ها در تلاش هستند تا به موازات حرکت در جهت تصمیم‌گیری مشارکتی، از مشارکت کارکنان در تعیین اهداف نیز بهره‌مند شوند. همچنین مدیران باید انتظارات خود را از کارکنان به وضوح اعلام کنند. ابهام نقش زمانی اتفاق می‌افتد که فرد مطمئن نیست چه انتظاراتی از وی در قالب شغلش وجود دارد. ایجاد اهداف، وظایف و خطوط مسئولیت‌پذیری واضح از عوامل کلیدی مرتبط با بهسازی کارکنان است (نوربخش و توکلی، ۱۳۹۰: ۱۶۸).

۲- بعد نگرش

شخصیتی: اگرچه مدارک و شواهدی برای تایید الگوی مایز-بریگز در دست نیست ولی باید اذعان کرد که الگوی مبتنی بر شخصیت پنج گانه شهرت زیادی یافته است. در سال‌های اخیر تحقیقات زیادی درباره الگوی شخصیت انجام شده که پنج عامل مورد تحقیق به شرح زیر هستند:^۲ ۱) برون‌گرا: اینها افرادی هستند که ابراز نظر می‌کنند و درجه اجتماعی بودن، جرات داشتن و پرچانگی را توصیف می‌کنند. ۲) سازش‌کار (توافق‌پذیر): این افراد دارای روح همکاری، قابل اعتماد، مطمئن و از نظر فطرت، خوب هستند و درجه خوش‌خلقی، تعاون و اعتماد‌پذیری فرد را شرح می‌دهد.^۳ ۳) باوجودان (وظیفه‌شناس): این افراد مسئولیت‌پذیر، وابسته و هدف گرا می‌باشند (می‌کوشند به هدف‌های مورد نظر دست یابند). ۴) دوام عاطفی: این افراد آرام و علاقه‌مند بوده و در برابر تنش احساس امنیت می‌کنند، احساساتی هستند ولی در مواردی هم در برابر تنش احساس ناامنی می‌نمایند. که درجه آرامی، اشتیاق و ایمنی (مثبت) یا خشونت، عصبانیت، افسردگی و ناامنی (منفی) شخص را شرح می‌دهد. ۵) صداقت نسبت به تجارب: این افراد خیال‌پرداز بوده و از نظر احساسات هنرگرا و

¹. Hitt

اهل تعقل و تفکر می باشند که درجه خلاقیت، حساسیت هنری و روشنگری شخص را توصیف می کند (راینز^۱، ترجمه پارسائیان و اعرابی، ۱۳۸۰: ۵۴).

نگرش: نگرش، ارزیابی یا برآورده است که (به صورت مطلوب یا نامطلوب) درباره شیء، فرد، یا رویدادی صورت می گیرد. نگرش بازتابی از سیوه احساس فرد نسبت به یک چیز یا موضوع است (راینز، ترجمه پارسائیان و اعرابی، ۱۳۸۰: ۴۵).

ادراک: ادراک فرایندی است که بدان وسیله فرد احساس خود را تفسیر می نماید تا بتواند به محیط خود معنی بدهد. هنگامی که فرد به موضوعی نگاه می کند و می کوشد آنچه را که می بیند تفسیر نماید، تفسیر وی تحت تاثیر ویژگی های شخصی قرار می گیرد. ویژگی های شخصی بر نوع ادراک شخص اثر می گذارد. این ویژگی ها عبارتند از: نگرش، شخصیت، انگیزش، علاقه، تجربیات گذشته و انتظارات. (راینز، ترجمه پارسائیان و اعرابی، ۱۳۸۰: ۶۰).

هوش: وقتی درباره هوش صحبت می شود، ویژگی چون یادگیری سریع زیاد، محاسبات دقیق و فوری و راه حل های جدید به ذهن خطور می کند. آلفرد بینه^۲ فرانسوی در سال ۱۹۰۵ اولین نمونه آزمون واقعی هوش را تهیه نمود. که به بهره هوشی^۳ یا IQ معروف شد. این مفهوم هوش، در واقع میزان توانایی شخص در استفاده از منطق، کار با اعداد، تشخیص شباهت ها و توانایی تجسم های فضایی فرد بوده و مهارت های کلامی وی را نیز دربرمی گیرد. بهره هوشی در واقع تفکر منطقی فرد است و به وی کمک می کند تا قواعد و قوانین را بگیرد نیم کره چپ مغز مرکز فعالیت های بهره هوشی است.

۳- بعد مهارت

مهارت ارتباطی: شامل مهارت های کلامی و غیرکلامی می باشد. زبان، نوعی سیستم ارتباطات انسانی مبتنی بر اصوات گفتاری است که به عنوان نمادهای قراردادی مورد استفاده قرار می گیرد. حواس ما، پیوسته ما را آماج بمبارانی از علائم قرار می دهد تا وادر شویم آنها را تفسیر کرده و در بانک اطلاعاتی خود ذخیره سازیم (آل یاسین، ۱۳۸۷: ۳۹).

بعضی از پرمعنا ترین ارتباط ها، ارتباط های غیرکلامی هستند. زبان اشاره به حرکات سر و دست، حالات صورت و سایر حرکت های بدن اشاره دارد. مثلاً یک قیافه گرفته، چیزی غیر از یک چهره شاد را مینمایند. حرکات دست، حالات چهره و دیگر ژست ها می توانند ارتباط دهنده هیجانات یا حالت هایی مثل تهاجم، ترس، شرم، تکبر، شادی و خشم باشند (راینز و دی سنزو^۴، ترجمه اعرابی و همکاران، ۱۳۷۹: ۳۷۰).

مدیویت استرس: استرس شغلی را می توان جمع شدن عامل های استرس زا در وضعیت های مرتبط با شغل دانست که بیشتر افراد نسبت به استرس زا بودن آن اتفاق نظر دارند. همچنین استرس شغلی به عنوان کنش متقابل بین شرایط کار و ویژگی های فردی شاغل، میزان بیش از حد خواسته های محیط کار و در نتیجه فشارهای مرتبط با آن است که فرد بتواند از عهده آنها برآید. شواهد نشان می دهد که نوع مشاغل کارکنان در دچار شدن آنان به فشار عصبی نقشی مهم ایفا می کند. مشاغلی که تحت فشارهای زمانی هستند و زمان برای آنها اهمیت بسیار دارد. کسانی که در شغل خود با خطرات و

¹. Robbins

². Alfred Binet

³. Intelligence Quotient

⁴. Robbins and De Cenzo

آسیب‌های فیزیکی مواجه‌اند مشاغل پرمسؤلیت و پاسخگو نسبت به مسائل انسانی یا مالی و امثال آنها نسبت به فشار عصبی بیشتر حساسیت دارند (راندل و آلت‌مایر^۱، ترجمه خواجه‌پور، ۱۳۷۷: ۳۸-۳۶).

خودمدیریت: توانایی به کارگیری و کنترل توانایی‌ها و حالات درونی هم راستا با اهداف (احمدی و همکاران، ۱۳۹۲). **مدیریت زمان:** در جامعه کنونی که همه تحت فشار کمبود وقت هستند «مدیریت و برنامه‌ریزی کارآمد زمان» فقط یک امر مفید نیست، بلکه به یک امر ضروری و اجتناب‌ناپذیر بدل گشته است. برای رسیدن به موارد زیر، کسب مهارت مدیریت زمان لازم می‌باشد: دستیابی به اهداف شخصی در زندگی؛ رسیدن به اهداف در سر موعد تعیین شده؛ کاری پر ثمر و رضایت‌بخش به جای کاری پرتنش و بی‌فایده (احمدی، ۱۳۸۱: ۲۱۷).

مدیریت تعارض: تعارض فرایندی است که در آن نوعی تلاش آگاهانه به وسیله فرد الف انجام می‌گیرد تا تلاش‌های فرد ب را از طریق سد کردن راه، خنثی کند؛ که در نتیجه فرد ب در مسیر نیل به هدف خود مستوصل می‌شود؛ یا این‌که فرد الف بدان وسیله بر میزان متابع خود می‌افزاید (رایینز، پارسایان و اعرابی، ۱۳۸۰: ۲۶۷). تحقیقات نشان می‌دهد که برخی از ویژگی‌های شخصیتی موجب بروز تعارض می‌شوند (برای مثال افرادی که بیش از اندازه خود کامه هستند، اندیشه جزئی دارند و از نظر مناعت طبع در سطح بالایی نیستند). متفاوت بودن سیستم‌های ارزشی از مهم‌ترین متغیرهایی است که در فرایند تحقیق و مطالعه روی تعارض اجتماعی مورد توجه قرار نگرفته و به دست فراموشی سپرده شده‌اند (رایینز، پارسایان و اعرابی، ۱۳۸۰: ۲۷۳).

خلافیت: توانایی کسب اندیشه‌ای خلاق و تبدیل آن به محصول و خدمت و یا یک روش عملیاتی مفید (نوآوری صمد‌آقایی، ۱۳۸۵).

تفکر انتقادی: توانایی تفکر، مبتنی بر برخورد موشکافانه، صریح و قاطع با پدیده‌ها و همچنین تلاش برای ایجاد ارزشیابی‌های منطقی (احمدی و همکاران، ۱۳۹۲).

پیشنهاد پژوهش

روالد^۲ (۲۰۰۸) در پژوهشی با عنوان "اثرات چندگانه اقدامات بهسازی منابع انسانی"، در گیری شغلی کارکنان و رضایت شغلی آنان را مورد بررسی قرار داد. برای هریک از متغیرهای وابسته (مهارت‌های سخت و نرم یعنی فنی و غیرفنی، در گیری شغلی و رضایت شغلی) تجزیه و تحلیل جداگانه‌ای صورت پذیرفت. نتایج پژوهش نشان داد که روابطی بین آموزش غیرتکنولوژیکی و مهارت‌های غیرفنی (نرم) و آموزش تکنولوژیکی و مهارت فنی (سخت) وجود دارد. هدایت کارکنان تاثیری بر هیچ یک از شاخص‌های عملکرد نداشت. آموزش تکنولوژیکی بر در گیری شغلی تاثیرگذار بود، اما دیگر اقدامات بهسازی تاثیری بر در گیری شغلی نداشت. در نهایت و در مورد رضایت شغلی، تنها عامل اثرگذار هدایت کارکنان بود.

مورگان و هانت^۳ (۲۰۰۷) در پژوهش خود با عنوان "مدیریت منابع انسانی: بهسازی ابزار و مفهوم‌سازی" مدیریت سازمان جهت ایجاد سازمانی با نیروی انسانی کارآمد و توانمند راهی جز توجه به امر آموزش، تقویت قدرت خلاقیت و

¹. Randall&Altmaier

². Rowold

3. Morgan & Hunt

ابتکار، بالا بردن روحیه و انگیزه، رشد شخصیت کارکنان و مسائلی از این دست ندارد. جهت دستیابی به این اهداف در مرحله نخست عملکرد به نحو مطلوب مورد ارزیابی و سنجش قرار گیرند و پس از مشخص شدن نقاط ضعف و قوت کارکنان در زمینه های فوق، نسبت به رفع نقاط ضعف و تقویت نقاط قوت اقدام نمود به عبارت بهتر با ارزیابی عملکرد باید در بهسازی و پرورش نیروی انسانی کوشید.

در پژوهش دیگری که توسط حسن^۱ (۲۰۰۶) با عنوان "بهسازی منابع انسانی و ارزشهاي سازمانی" انجام گردیده است به اين نتیجه رسيد که کارکنان با كيفيت برنامه ريزی نيروي انساني سازمان خود توافق زيادي ندارند و برنامه هاي بهسازی منابع انساني به انتظارات سازمانی توجه كمي دارد.

مکدانل و همکاران^۲ (۲۰۰۸) در تحقیق خود تحت عنوان "اثرات آموزش کارکنان بر رفتار چالشی و اعتقادی در ارائه خدمات به مردم با اختلالات اوتيسم" به اين نتیجه رسيدند که آموزش کارکنان می تواند اعتقاد به نفس آنها را در مدیریت پرخاشگری اوتيسم افزایش دهد.

اوکرک و نتا^۳ (۲۰۱۱) در پژوهش خود با عنوان «آموزش، بهسازی نیروی انسانی و عملکرد شغلی: درک و وابستگی در شهر وندان ایالت ابونویه نیجریه» دریافتند که پیاده سازی برنامه های آموزش ضمن خدمت برای بهسازی در سازمان مزایای زیادی در سطح فردی و سازمانی دارد. در سطح سازمانی افزایش بهره وری در تولید خدمات، افزایش كيفيت خدمات، تسهيل انطباق افراد با شرایط، تأمین امنیت شغلی، همکاری های ارتباطی سازمانی و موقعیت بالاتر را به ارمغان می آورد و مزایای فردی معمولاً عبارتند از: بالا بردن روحیه و اعتقاد به نفس فرد، فراهم آوردن پیشرفت حرفه ای (شغلی)، افزایش بهره وری، فعال کردن ارتباطات، انگیزه و اعتبار می باشد.

در پژوهشی که زندی، موسوی نژاد، احمدی و جمالزاده (۱۳۹۲) با عنوان "بررسی نیازهای آموزشی کارکنان دانشگاه علوم پزشکی شیراز در راستای ارائه الگوی مناسب آموزشی و بهسازی منابع انسانی" انجام دادند، یافته های آنان نشان داد که تفاوت معنادار آماری بین سطح موجود و مطلوب دانش، مهارت و نگرش کارکنان وجود داشت و شکاف بین وضعیت موجود و مطلوب ملموس و قابل تأمل بوده و نیاز به برگزاری دوره های آموزشی کوتاه مدت و ایجاد تغییرات کیفی و فراهم ساختن قدرت جابجایی نیروی انسانی از طریق دوره های آموزشی وجود داشت.

همچنین پژوهشی توسط پور شافعی، عسگری و نیازی (۱۳۹۲) با عنوان "ابعاد فرهنگ سازمانی بر اساس مدل دنیسون و رابطه آن با جو توسعه منابع انسانی از دیدگاه کارکنان دانشگاه بیرجند" انجام گردید و نتایج این پژوهش نشان داد که بین فرهنگ سازمانی و جو توسعه منابع انسانی رابطه معنی دار و مثبتی وجود دارد و در بین ابعاد مشارکت، سازگاری، انطباق پذیری و ماموریت؛ بعد ماموریت بهترین شاخص پیش بینی کننده جو توسعه سازمانی دانشگاه است و با توجه به نتیجه این پژوهش می توان اظهار نمود که چنانچه مدیران و مسئولان دانشگاه تعهدی نسبت به بهسازی کارکنان دارند، لازم است چشم انداز سازمان، اهداف و راه های رسیدن به اهداف را مشخص کرده و وظیفه هر واحد، بخش و حتی هر فرد به طور واضح و در ارتباط با هم تعیین شود تا با کاهش ابهام در مسیر های کاری، جو سازمان در زمینه توسعه منابع انسانی و کارکنان بهبود یابد.

1 . Hassan

2 . Mc Dannell & et al

3. Okereke & Nnenna

همچنین در پژوهش دیگری توسط فرهنگ، سیادت، هویدا و مولوی (۱۳۹۰) با عنوان "بررسی رابطه ساده و چندگانه یادگیری سازمانی و اعتماد اجتماعی در سازمان با توسعه کارکنان دانشگاه‌های دولتی پژوهشکی و غیرپژوهشکی جنوب شرق کشور" انجام شده است. یافته‌های پژوهش رابطه معنی‌داری بین متغیرهای یادگیری سازمانی و اعتماد سازمانی با توسعه کارکنان را نشان داد. همچنین نتایج رگرسیون چند متغیره نشان داد که متغیر وابسته، مستقیماً تحت تاثیر متغیر یادگیری سازمانی است و یادگیری سازمانی نیز به صورت غیرمستقیم بر توسعه کارکنان تأثیر دارد، اما تأثیر مستقیم اعتماد سازمانی بر توسعه کارکنان معنادار نیست، به همین دلیل این رابطه از مدل نهایی پژوهش حذف گردیده است.

حاتم و همکاران (۱۳۹۰) نیز پژوهشی با عنوان "ارزشیابی ابعاد مسیر پیشرفت شغلی کارکنان حوزه ستادی دانشگاه علوم پزشکی شیراز" به انجام رسانیده‌اند و نتایج پژوهش نشان داد کارکنان ستادی دانشگاه علوم پزشکی شیراز برای کمک به جامعه و مردم اهمیت زیادی قائل هستند علاوه بر این، آنها مایل به حفظ استقلال و آزادی در کار خود می‌باشند و این اصل را حتی بر ارتقاء و شکار فرستاده ترجیح می‌دهند. از سوی دیگر، برای ایشان اهمیت چندانی ندارد که با سازمان دانشگاه علوم پزشکی شیراز تعیین هویت و شناسایی شوند.

همچنین در پژوهش دیگری که انصاری و همکاران (۱۳۹۰) با عنوان "شناسایی عوامل و طراحی مدل مفهومی توانمندسازی نیروی انسانی در وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات (مطالعه موردی)" انجام داده‌اند، نتایج نشان می‌دهد که بین بهسازی کارکنان و عوامل غنای شغلی، کار تیمی، چالشی بودن شغل، ارائه بازخورد، خلاقیت، مرکز کنترل، تعهد سازمانی و ابهام نقش رابطه‌ای معنادار وجود دارد.

همچنین می‌توان به پژوهش دیگری اشاره کرد که توسط اسلامی، نوروزی و بدیعی (۱۳۹۰) و با هدف "بررسی تأثیر آموزش‌های ضمن خدمت بر میزان توانمندسازی کارکنان دانشگاه آزاد اسلامی (حوزه معاونت اداری و مالی سازمان مرکزی)" انجام گردیده است و نتایج نشان داد از نظر کارکنان، آموزش‌های ضمن خدمت در توسعه ابعاد بهسازی کارکنان نقش دارد. خائف‌الهی و همکاران (۱۳۸۸) در نتایج پژوهش خود که با هدف "ارائه مدل بهسازی منابع انسانی با تأکید بر نقش فناوری‌های نوین" انجام داده‌اند، نشان داده‌اند که در حوزه بهسازی نیروی انسانی، فعالیت‌های متناسب صنعت برق صورت گرفته است. دوره‌های آموزش و کارآموزی و تدوین مدل‌های متناسب با آن در سطح گسترده‌ای برگزار شده است. براساس تعداد دوره‌های برگزار شده و بررسی اثربخشی آنها، به طور کلی این حوزه از وضعیت مناسبی در نیاز‌سنگی‌ها، تحلیل روش‌ها و اجرای برنامه‌ها برخوردار است. بنابراین، با توجه به مدل ارائه شده، کسب مزیت رقابتی، ارتقای کیفیت و قابلیت‌های منابع انسانی، بهره‌وری، کارآفرینی و... مستلزم بهسازی منابع انسانی و توجه به مؤلفه‌های آن، به عنوان مهم‌ترین معیار برای مدیریت منابع انسانی صنعت برق کشور می‌باشد.

دلگشاپی، طبیبی و پهلوان (۱۳۸۶) پژوهشی با هدف «ارائه الگوی توسعه منابع انسانی در بخش بهداشت و درمان ایران» انجام داده‌اند. یافته‌های مطالعه تطبیقی و نظرسنجی از خبرگان نشان داد در بخش بهداشت و درمان ایران به ویژه وزارت بهداشت، درمان و آموزش پژوهشکی، توسعه منابع انسانی جزو الزامات باید قرار گیرد و به ویژه زیر نظر بالاترین رده سازمانی با تعهد راهبردی مورد حمایت قرار گیرد. طراحی ساختار و مکانیسم مناسب، اتخاذ رویکردهای برقراری امکانات و منابع فیزیکی، تأمین منابع انسانی، تأمین منابع مالی، مأموریت و وظایف، نگرش و توسعه دانایی، به افزایش توان رقابتی و کیفیت خدمات منجر می‌گردد. همچنین در این مدل در الگوی پیشنهادی، بیشترین تأثیر را مؤلفه منابع

انسانی و سپس منابع مالی و سپس منابع فیزیکی دارد. ایلی و عالیخانی (۱۳۸۲) در پژوهشی با عنوان "بررسی عملکرد سیستم توسعه منابع انسانی در دانشکده‌های علوم رفتاری و اجتماعی دانشگاه تهران"، به بررسی جنبه‌هایی از بهسازی منابع انسانی که با استفاده از شاخص‌های آموزش، چرخش شغلی، کارراهه شغلی و ارزشیابی عملکرد سنجیده شده است، یافته‌های پژوهش نشان داد که وضعیت بهسازی کارکنان بخش خدمات آموزشی این دانشکده‌ها وضعیت نامطلوبی است و با اهداف و رویکردهای بهسازی منابع انسانی بسیار فاصله دارد. نگاه کلی به مطالعات صورت گرفته نشان می‌دهد که با وجود مباحث متعدد در زمینه مدیریت نیروی انسانی تاکنون این موضوع از منظر بهسازی کارکنان با تأکید بر دانشگاه آزاد اسلامی و در راستای شناسایی و اولویت‌بندی ابعاد و مولفه‌های بهسازی کارکنان در نظام آموزش عالی ایران، مورد واکاری قرار نگرفته است.

روش پژوهش

این پژوهش از لحاظ ماهیت و اهداف، کاربردی؛ از نظر نوع داده‌ها، کمی؛ از لحاظ روش گردآوری داده‌ها، توصیفی و از جهت شیوه اجرا، پیمایشی است. جامعه آماری پژوهش حاضر، کلیه کارکنان رسمی و قراردادی غیرعضویت علمی دانشگاه آزاد اسلامی منطقه ۸ در سال ۱۳۹۵ هستند که تعداد آنها ۵۹۹۷ نفر بوده است. حجم نمونه با استفاده از فرمول کوکران و جدول مورگان تعیین گردیده که تعداد ۳۶۱ نفر برآورد شده است. شیوه نمونه‌گیری، نمونه-گیری خوش‌های چند مرحله‌ای می‌باشد که با رعایت نسبت کارکنان حوزه‌های معاونت آموزشی، فرهنگی و دانشجویی، اداری و مالی، پژوهشی، برنامه‌ریزی و دانش‌بنیان و عمرانی در هریک از واحدهای دانشگاهی و دانشکده‌های تابعه انتخاب شده‌اند. در این پژوهش هر یک از واحدهای دانشگاه آزاد اسلامی منطقه ۸ به مثابه یک خوش به حساب آمدۀ‌اند، براساس حجم نمونه و به نسبت حجم هریک از خوش‌ها در جامعه آماری، تعدادی از کارکنان با رعایت نسبت کارکنان حوزه‌های معاونت آموزشی، فرهنگی-دانشجویی، اداری و مالی، پژوهشی و عمرانی در هریک از واحدهای دانشگاهی و دانشکده‌های تابعه به صورت تصادفی از آن خوش انتخاب شدند. ملاک جهت تعیین واحدهای دانشگاهی تلاش برای دسترسی به داده‌های متنوع و متفاوت می‌باشد که تا حد امکان از نظر ماهیت نیز متنوع باشند تا قابلیت تعمیم پذیری نیز افزایش یابد (به عنوان مثال ماهیت واحدهای علوم پزشکی با ماهیت واحدهای غیرپزشکی و واحد الکترونیکی با یکدیگر متفاوت بوده و انتظارات ذینفعان نیز متفاوت می‌باشد) لذا از بین ۲۵ واحد دانشگاهی مستقر در منطقه ۸ دانشگاه آزاد اسلامی تعداد ۱۰ واحد دانشگاهی به صورت هدفمند به شرح زیر انتخاب گردیدند: تهران شمال، تهران جنوب، تهران مرکزی، تهران شرق، تهران غرب، علوم و تحقیقات، الکترونیکی، تهران پزشکی، دندانپزشکی، علوم دارویی. ابزار مورد استفاده در این پژوهش، پرسشنامه محقق‌ساخته با طیف لیکرت پنج درجه‌ای می‌باشد. روایی صوری و محتوایی سؤال‌ها از نظر کیفیت و کمیت پرسشنامه توسط متخصصان و خبرگان حوزه مدیریت منابع انسانی و مدیریت آموزش عالی مورد بررسی و تأیید قرار گرفته است، پس از تائید روایی، برای تعیین میزان پایایی پرسشنامه از ضریب آلفای کرونباخ استفاده شده است. مقدار ضریب آلفای کرونباخ پرسشنامه ۰/۹۶ به دست آمده است.

یافته‌های پژوهش

به منظور تعیین وضعیت موجود بهسازی کارکنان از آزمون آنکه نمونه‌ای برای مقایسه میانگین هر مولفه در وضعیت موجود با میانگین مورد انتظار استفاده شده است که در این روش میانگین مشاهده شده هر مولفه با میانگین مورد

انتظار (نمره متوسط مقیاس یعنی نمره ۳) مقایسه می شود. با توجه به این که پرسشنامه تحقیق در طیف ۵ گزینه ای لیکرت تنظیم شده که نمره متوسط آن نمره ۳ می باشد، میانگین مورد انتظار برابر ۳ در نظر گرفته شده است.

فرضیه های صفر و خلاف برای این آزمون t تک نمونه ای به صورت زیر است:

H_0 : بین میانگین نمونه و میانگین مورد انتظار (۳) تفاوت وجود ندارد.

H_1 : بین میانگین نمونه و میانگین مورد انتظار (۳) تفاوت وجود دارد.

جدول ۲: خلاصه آزمون t تک نمونه ای برای بررسی وضعیت موجود ابعاد و مولفه های بهسازی

کارکنان

میانگین مورد انتظار = ۳						
متغیرها	میانگین مشاهده شده	انحراف استاندارد	تفاوت میانگین	درجه آزادی	سطح معنی داری	میانگین مورد انتظار
قوایین و مقررات	۱.۹۱	۴۰.۰	-۱.۰۹	-۵۳.۷۵	۳۸۳	۰.۰۰۰
آشنازی با بازار	۱.۸۹	۳۵.۰	-۱.۱۱	-۶۱.۸۶	۳۸۳	۰.۰۰۰
شرح وظایف	۱.۸۴	۴۰.۰	-۱.۱۶	-۵۷.۰۲	۳۸۳	۰.۰۰۰
انجام بهتر کارها	۱.۸۴	۳۶.۰	-۱.۱۶	-۶۳.۳۷	۳۸۳	۰.۰۰۰
حقوق و مسئولیت	۹۰.۱	۵۵.۰	-۱.۱۰	-۳۹.۳۵	۳۸۳	۰.۰۰۰
دانش (کل)	۱.۸۷	۲۳.۰	-۱.۱۳	-۹۴.۳۶	۳۸۳	۰.۰۰۰
برونگرایی	۱.۷۶	۴۸.۰	-۱.۲۴	-۵۰.۱۸	۳۸۳	۰.۰۰۰
دوم عاطفی	۱.۷۸	۳۴.۰	-۱.۲۲	-۷۰.۳۵	۳۸۳	۰.۰۰۰
هوش هیجانی	۱.۷۴	۴۳.۰	-۱.۲۶	-۵۷.۵۱	۳۸۳	۰.۰۰۰
جاذبه شغلی	۱.۶۷	۴۸.۰	-۱.۳۳	-۵۴.۴۴	۳۸۳	۰.۰۰۰
رضایت شغلی	۱.۸۶	۳۹.۰	-۱.۱۴	-۵۷.۹۰	۳۸۳	۰.۰۰۰
عدالت سازمانی	۱.۸۰	۳۳.۰	-۱.۲۰	-۷۱.۸۹	۳۸۳	۰.۰۰۰
(نگرش (کل))	۱.۷۷	۲۷.۰	-۱.۲۳	-۹۰.۸۰	۳۸۳	۰.۰۰۰
مدیریت استرس	۱.۸۵	۳۶.۰	-۱.۱۵	-۶۲.۷۱	۳۸۳	۰.۰۰۰
خود مدیریتی	۱.۸۸	۵۵.۰	-۱.۱۲	-۳۹.۵۶	۳۸۳	۰.۰۰۰
مدیریت زمان	۱.۸۸	۳۶.۰	-۱.۱۲	-۶۰.۷۳	۳۸۳	۰.۰۰۰
مهارت ارتباطی	۱.۸۶	۵۳.۰	-۱.۱۴	-۴۱.۷۳	۳۸۳	۰.۰۰۰
مهارت حل مساله	۱.۹۴	۴۸.۰	-۱.۰۶	-۴۳.۲۱	۳۸۳	۰.۰۰۰
تفکر انتقادی	۱.۹۳	۳۴.۰	-۱.۰۷	-۶۰.۹۸	۳۸۳	۰.۰۰۰
مهارت (کل)	۱.۸۹	۲۵.۰	-۱.۱۱	-۸۷.۳۵	۳۸۳	۰.۰۰۰

همان گونه که در جدول فوق دیده می شود، تفاوت میانگین همه مولفه ها با میانگین نظری مقیاس (نمره ۳) معنادار است. زیرا سطح معنی داری همه آنها از $0.05 < p < 0.005$ است. بدین ترتیب که میانگین همه مولفه ها از میانگین نظری یا حد متوسط نمره مولفه کوچکتر است (تفاوت میانگین ها منفی است). این مطلب بدان معناست که وضعیت کنونی مولفه های بهسازی کارکنان دانشگاه آزاد اسلامی منطقه ۸ از حد متوسط پایین تر است.

تفاوت میانگین همه ابعاد بهسازی کارکنان (شامل دانش، مهارت و نگرش) با میانگین نظری مقیاس (نمره ۳) معنادار است. زیرا سطح معنی داری همه آنها از $0.05 < p \leq 0.10$ کمتر است (بین ترتیب که میانگین همه ابعاد از میانگین نظری یا حد متوسط نمره مولفه کوچکتر است (تفاوت میانگین ها منفی است). این مطلب بدان معناست که وضعیت کنونی ابعاد بهسازی کارکنان دانشگاه آزاد اسلامی منطقه ۸ از حد متوسط پایین تر است.

مقایسه وضعیت موجود و مطلوب ابعاد و مولفه های بهسازی کارکنان

به منظور مقایسه وضعیت موجود و مطلوب ابعاد و مولفه های بهسازی کارکنان از آزمون t وابسته استفاده شده که در این روش میانگین مشاهده شده هر متغیر در وضعیت موجود با میانگین آن متغیر در وضعیت مطلوب مقایسه می شود.

فرضیه های صفر و خلاف برای این آزمون t وابسته به صورت زیر است:

H_0 : بین میانگین وضعیت موجود و وضعیت مطلوب تفاوت وجود ندارد.

H_1 : بین میانگین وضعیت موجود و وضعیت مطلوب تفاوت وجود دارد.

جدول ۳. خلاصه آزمون t وابسته برای مقایسه وضعیت موجود و مطلوب ابعاد و مولفه های بهسازی

کارکنان

متغیرها	میانگین وضع موجود	میانگین وضع مطلوب	تفاوت میانگین	آماره t	درجه آزادی	سطح معنی داری
قوانین و مقررات	۱.۹۱	۴.۲۳	-۲.۳۲	-۶۴.۸۱	۳۸۳	...
آشنایی با بازار	۱.۸۹	۴.۱۳	-۲.۲۴	-۶۰.۸۰	۲۳۳	...
شرح وظایف	۱.۸۴	۴.۱۶	-۲.۳۲	-۶۰.۸۱	۲۳۳	...
انجام بهتر کارها	۱.۸۴	۴.۲۵	-۲.۴۱	-۶۵.۴۶	۲۳۳	...
حقوق و مسئولیت	۹۰.۱	۴.۱۸	-۲.۲۸	-۵۱.۳۶	۲۳۳	...
دانش (کل)	۱.۸۷	۴.۱۹	-۲.۳۲	-۸۴.۰۴	۳۸۳	...
برونگرایی	۱.۷۶	۴.۳۹	-۲.۶۳	-۶۹.۹۵	۳۸۳	...
دوام عاطفی	۱.۷۸	۴.۰۷	-۲.۷۹	-۱۰۴.۴۳	۳۸۳	...
هوش هیجانی	۱.۷۴	۴.۴۵	-۲.۷۲	-۸۰.۴۰	۳۸۳	...
جادبه شغلی	۱.۶۷	۴.۰۷	-۲.۹۰	-۸۱.۰۱	۳۸۳	...
رضایت شغلی	۱.۸۶	۴.۳۲	-۲.۴۷	-۶۹.۵۱	۳۸۳	...
عدالت سازمانی	۱.۸۰	۴.۳۳	-۲.۵۳	-۸۰.۶۵	۳۸۳	...
(نگرش (کل))	۱.۷۷	۴.۴۴	-۲.۶۷	-۱۰۸.۰۵	۳۸۳	...
مدیریت استرس	۱.۸۵	۴.۲۳	-۲.۳۷	-۶۵.۲۷	۳۸۳	...
خود مدیریتی	۱.۸۸	۴.۱۸	-۳۰.۲	-۵۳.۱۸	۳۸۳	...
مدیریت زمان	۱.۸۸	۴.۴۰	-۲.۵۲	-۷۶.۰۵	۳۸۳	...
مهارت ارتباطی	۱.۸۶	۴.۲۰	-۲.۳۴	-۵۸.۶۶	۳۸۳	...
مهارت حل مساله	۱.۹۴	۴.۰۳	-۲.۰۹	-۵۳.۸۵	۳۸۳	...
تفکر انتقادی	۱.۹۳	۴.۱۰	-۲.۱۸	-۵۸.۷۲	۳۸۳	...
مهارت (کل)	۱.۸۹	۴.۱۹	-۲.۳۰	-۸۷.۴۱	۳۸۳	...

همان گونه که در جدول فوق دیده می شود، بین میانگین همه مولفه ها در وضعیت موجود و مطلوب تفاوت معناداری وجود دارد. زیرا سطح معنی داری همه آنها از $0/05$ کمتر است ($p < 0/05$). بدین ترتیب که میانگین همه مولفه ها در وضعیت موجود از میانگین آنها در در وضعیت مطلوب کوچکتر است (تفاوت میانگین ها منفی است). این مطلب بدان معناست که وضعیت کنونی مولفه های بهسازی کارکنان دانشگاه آزاد اسلامی منطقه ۸ نامطلوب است.

بین میانگین همه ابعاد بهسازی کارکنان (شامل دانش، نگرش و مهارت) در وضعیت موجود و مطلوب تفاوت معناداری وجود دارد. زیرا سطح معنی داری همه آنها از $0/05$ کمتر است ($p < 0/05$). بدین ترتیب که میانگین همه ابعاد در وضعیت موجود از میانگین آنها در در وضعیت مطلوب کوچکتر است (تفاوت میانگین ها منفی است). این مطلب بدان معناست که وضعیت کنونی ابعاد بهسازی کارکنان دانشگاه آزاد اسلامی منطقه ۸ نامطلوب است.

بحث و نتیجه گیری

با توجه به اهمیت و جایگاه دانش و مهارت نیروی انسانی در نظام آموزشی و نهادهای تربیتی و تغییر و تحولات پر شتاب دنیای امروز که منجر به ابداعات و اختراعات و کشفیات و دانش و مهارت های جدید شده و به سرعت باعث کهنه گی و فرسودگی دانش، مهارت و تخصص های گذشته و حال می شود و وجود مسائل و مشکلاتی در این زمینه در نظام آموزش عالی که خود منبع و پردازش کننده اصلی دانش، اطلاعات و مهارت در جامعه است از یکسو و از سوی دیگر مطرح شدن عاملی به نام توسعه و بهسازی کارکنان، می توان گفت با توجه به مقوله بهسازی کارکنان در سازمان ها و به خصوص نظام آموزش عالی، شاهد نوسازی، به روزرسانی، تحرک و پویایی دانش و مهارت کارکنان در این نهاد مهم و تاثیرگذار در جامعه خواهیم بود. از طرفی با توجه به زمان و هزینه هایی که برای فرایند استخدام و آموزش کارکنان لازم است، عاقلانه تر آن است که به جای آوردن کارمندان جدید، کارکنان فعلی را حفظ نمود. در این بین «بهسازی کارکنان» به عنوان یکی از راههایی است که می تواند دانشگاه را در حفظ مزیت رقابتی و همچنین ارتقاء بهرهوری کارکنان یاری و مساعدت نماید. با توجه به نتایج پژوهش حاضر، بهسازی کارکنان دارای سه بعد کلی است. شناسایی ابعاد و مولفه های بهسازی کارکنان اولین و مهم ترین گام در پژوهش حاضر بود که بر اساس مبانی نظری و دیدگاه متخصصان و صاحب نظران این حوزه استخراج، شناسایی و هم خوانی آنها با ادبیات پژوهش و تحقیقات انجام شده مورد توجه قرار گرفته است. بر همین اساس و با توجه به ابعاد و مولفه های به دست آمده، نتایج ارزیابی برنامه های بهسازی کارکنان در دانشگاه آزاد اسلامی نشان داد که وضعیت بهسازی کارکنان پایین تر از حد متوسط قرار داشته و در وضعیت نامطلوبی است.

نتایج ارزیابی وضعیت موجود برنامه های بهسازی کارکنان در دانشگاه آزاد اسلامی نشان داد که وضعیت این برنامه ها در حد زیر متوسط قرار دارد که نتایج پژوهش حاضر با پژوهش حسن (۲۰۰۶) هم خوانی دارد، در پژوهشی که توسط وی انجام شد به این نتیجه رسیده که کارکنان با کیفیت برنامه ریزی بهسازی کارکنان چندان موافق نیستند و ضمناً برنامه های بهسازی کارکنان به انتظارات سازمانی توجه کمی دارد. علاوه بر این، نتایج پژوهش حاضر با پژوهش های زندی و همکاران (۱۳۹۲) و ابیلی و عالیخانی (۱۳۸۲) هم خوانی دارد. در این پژوهش ها تفاوت معنادار آماری بین سطح موجود و مطلوب دانش، نگرش و مهارت کارکنان وجود دارد و شکاف بین وضعیت موجود و مطلوب، ملموس و قابل تأمل است و در مجموع وضعیت بهسازی کارکنان، در وضعیت نامطلوبی است و با اهداف و رویکردهای بهسازی کارکنان بسیار فاصله دارد. علاوه بر این، بررسی اسناد و مدارک نیز نشان داد که بیشتر برنامه های بهسازی کارکنان پراکنده و غیر منسجم هستند. علیرغم این که در دانشگاه آزاد اسلامی «مرکز مطالعات و آموزش نیروی انسانی» از سال ۱۳۷۹ تأسیس شده است و به

عنوان متولی اصلی برنامه های بهسازی کارکنان فعالیت می کند، صرفاً به برگزاری کارگاه های آموزش ضمن خدمت محدود شده است.

با توجه به یافته های پژوهش در وضعیت موجود میانگین مولفه های دانش بین ۱/۸۴ و ۱/۹۱ قرار دارند که کمترین میانگین (۱/۸۴) مربوط به «آشنایی با انجام بهتر کارها» و «آشنایی با شرح وظایف» و بیشترین میانگین (۱/۹۱) مربوط به «آشنایی با قوانین و مقررات» می باشد که در این خصوص به نظر می رسد یکی از دلایل پایین بودن میانگین مولفه «آشنایی با انجام بهتر کارها» و «آشنایی با شرح وظایف»؛ پایین بودن میزان شناخت کارکنان از فرآیندها و مستندسازی فرآیندهای انجام کار، پایین بودن میزان آشنایی از فنون بهبود روش های انجام کار، آگاهی اندک در خصوص موانع، مشکلات و اشتباهات رایج در فرآیند انجام کار باشد که به منظور افزایش دانش کارکنان در این زمینه ها می توان از ارائه مشاوره شغلی و برگزاری کارگاه های آموزشی ضمن خدمت، مدیریت دانش (جهت ثبت و مستندسازی فرآیندها) و همچنین انتشار و توزیع بروشورها و کاتالوگ ها استفاده نمود. نظر به این که بالاترین میانگین در بعد دانش مربوط به مولفه «آشنایی با قوانین و مقررات» بوده است به نظر می رسد یکی از دلایل این امر استفاده مکرر از آینین نامه ها و بخشنامه ها باشد که برای تقویت آن می توان از تهیه و توزیع آخرین تغییرات در آینین نامه ها و بخشنامه بین کارکنان در فواصل زمانی مشخص، برگزاری آزمون، ارزیابی کارکنان، ارائه باز خورد، برگزاری جلسات پرسش و پاسخ و همچنین جلسات هماهنگی جهت رفع اشکال، ابهام و یا تناقض در بخشنامه ها استفاده نمود.

نتایج پژوهش حاضر در بعد دانش و مولفه حقوق و مسئولیت با پژوهش حاتم و همکاران (۱۳۹۰) همسو است که در این پژوهش دریافتند کارکنان دانشگاه مایل به حفظ استقلال و آزادی در خود می باشند و این موضوع را حتی بر ارتقاء و شکار فرصت ها ترجیح می دهند. همچنین مولفه انجام بهتر کارها با پژوهش زندی و همکاران (۱۳۹۲) همسو است که در پژوهش خود دریافتند که آشنایی با روش های انجام کار در بعد دانش دارای بیشترین اولویت است.

یافته های پژوهش بیانگر آن است که در وضعیت موجود میانگین مولفه های نگرش بین ۱/۶۷ و ۱/۸۶ قرار دارد و کمترین میانگین (۱/۶۷) مربوط به «جادبه شغلی» و بیشترین میانگین (۱/۸۶) مربوط به «رضایت شغلی» می باشد که در این خصوص به نظر می رسد یکی از دلایل پایین بودن میانگین مولفه «جادبه شغلی» پایین بودن آگاهی کارکنان از عوامل ایجاد کننده جاذبه شغلی، روش های ایجاد کننده جاذبه شغلی باشد و یا ممکن است به طور کلی شغل مورد نظر توانایی برآورده نمودن نیازهای جسمانی، روانی و اجتماعی شاغل را نداشته باشد که به منظور بهبود و افزایش جاذبه شغلی از روش های مختلفی از جمله ارائه مشاوره های شغلی، برقراری تناسب بین شغل و شاغل، بررسی مجدد و اجرای شرایط احراز شغل در این زمینه استفاده نمود. با عنایت به این که بالاترین میانگین در بعد نگرش مربوط به مولفه «رضایت شغلی» می باشد که به نظر می رسد یکی از دلایل این امر وجود احساس مثبت کارکنان نسبت به شغل خود، عادلانه دانستن سیستم پرداخت حقوق و پاداش باشد که به منظور تقویت این مولفه می توان از افزایش شفافیت در پرداخت ها و یا استفاده از روش پرداخت مبتنی بر عملکرد استفاده نمود.

همچنین در بعد نگرش مولفه رضایت شغلی، با پژوهش روالد (۲۰۰۸) انطباق دارد که در پژوهش خود به این نتیجه رسیده که بهسازی کارکنان موجب افزایش رضایت شغلی کارکنان می شود. همچنین نتایج پژوهش انصاری و همکاران

(۱۳۹۰) هم سو می باشد که دریافتند بین بهسازی کارکنان با جاذبه شغلی، چالشی بودن شغل، خلاقیت و تعهد سازمانی رابطه معنادار وجود دارد.

در وضعیت موجود میانگین مولفه های مهارت بین ۱/۸۵ و ۱/۹۴ قرار دارد. کمترین میانگین (۱/۸۵) مربوط به «مدیریت استرس» و بیشترین میانگین (۱/۹۴) مربوط به «مهارت حل مساله» است. که در این خصوص به نظر می رسد یکی از دلایل پایین بودن میانگین مولفه «مدیریت استرس» پایین بودن میزان آشنایی کارکنان با عوامل استرس زا (فردی، رویدادهای زندگی و سازمانی مانند: یمنی، تداخل وظایف، ابهام نقش، تعارض و ...)، پایین بودن آشنایی کارکنان از نشانه های استرس، پایین بودن آشنایی کارکنان با روش ها و فنون کاهش استرس باشد که به منظور بهبود وضعیت موجود و هم چنین افزایش توانایی و مهارت کارکنان در مدیریت استرس می توان از روشهایی از جمله مشاوره شغلی و برگزاری کارگاه ها استفاده نمود. هم چنین با توجه به این که بالاترین میانگین در بعد مهارت مربوط به مولفه «مهارت حل مساله» بوده، به نظر می رسد یکی از دلایل این امر آشنایی کارکنان با فرآیند حل مساله، توانایی کارکنان در برطرف نمودن مشکلات شغلی، آشنایی کارکنان با روشهای تولید ایده های متعدد برای هر مساله باشد و جهت تقویت این مولفه می توان از برگزاری جلسات بازگشایی حل مساله در کارگاه ها استفاده نمود.

در بعد مهارت مولفه های مدیریت زمان با پژوهش زندی و همکاران (۱۳۹۲) که دریافتند بهسازی کارکنان در انجام کار در کوتاه ترین زمان بیشترین تاثیر را دارد و مولفه مهارت ارتباطی با پژوهش او کرک و ننا (۲۰۱۱) که دریافتند بهسازی کارکنان موجب فعال کردن ارتباطات در سازمان می گردد هم سو است.

از طرف دیگر پژوهش های دیگری نیز انجام شد که در آن کارکنان برنامه های آموزشی و بهسازی را مثبت ارزیابی کرده بودند و نتایج آنها با نتایج پژوهش حاضر مغایرت داشت که از جمله آن می توان به پژوهش رو والد (۲۰۰۸) او کرک و ننا (۲۰۰۱)، مکدانل و همکاران (۲۰۰۸)، خائف الهی و همکاران (۱۳۸۸) اشاره کرد. البته این نکته حائز اهمیت است که در بسیاری از سازمان ها و موسسات، برنامه های بهسازی کارکنان را به شکلی ویژه و متمایز از سایر مراکز آموزشی و پژوهشی اجرا می نمایند. هم چنین برنامه های بهسازی به صورت دوره ای و منظم مورد ارزیابی و بازنگری قرار گرفته و نسبت به ارائه بازخورد به کارکنان و ذی نفعان در راستای اصلاح اشتباہات و بهبود مستمر عملکرد، اقدام می نمایند که ممکن است به همین دلیل میزان مطلوبیت این برنامه های بهسازی از دیدگاه کارکنان مثبت باشد.

در تحلیل نتایج به دست آمده باید خاطر نشان کرد که واحدهای دانشگاه آزاد اسلامی هم چون سایر مراکز آموزش عالی در ایران آموزش محور هستند و این موضوع در برنامه های آموزشی و بهسازی کارکنان نیز کاملاً نمایان است. یکی از مهم ترین دلایل عدم مطلوبیت برنامه های بهسازی کارکنان، عدم نیاز سنجی دقیق و نظام مند است. در دانشگاه آزاد اسلامی، برنامه های آموزشی و بهسازی کارکنان باید با توجه به نیازهای اصلی و اولویت دار کارکنان تعیین شود و علاوه بر این، مشارکت کارکنان در این فرایند نیز باید تضمین شود.

منابع

فارسی

- آل یاسین، محمد رضا (۱۳۸۷). "مهارت‌های تاثیرگذاری و نفوذ کلام"، تهران: هامون. ص ۳۹.
- ایلی، خدایار، عالیخانی، فرج (۱۳۸۲). "بررسی عملکرد سیستم توسعه منابع انسانی در دانشکده‌های علوم رفتاری و اجتماعی دانشگاه تهران"، مجله روانشناسی و علوم تربیتی، سال سی و دوم، شماره ۲ (پائیز و زمستان).
- احمدی، مسعود (۱۳۸۱). "مبانی سازمان و مدیریت (مدیریت عمومی)". ساری: انتشارات پژوهش‌های فرهنگی، چاپ دوازدهم. ص ۲۱۷.
- احمدی، علی‌اکبر؛ فاضلی‌کبیری، حامد؛ فقیه، محمد باقر (۱۳۹۲). "طراحی مدل مفهومی عمومی شاخص‌ها و مولفه‌های برنامه‌ریزی نیروی انسانی مبتنی بر شایستگی‌ها"، فصلنامه راهبرد، سال بیست و دوم، شماره ۶۶.
- اسلامی، یحیی؛ نوروزی، طهمورث؛ بدیعی، حسین (۱۳۹۰). "بررسی تأثیر آموختش‌های ضمن خدمت بر میزان توانمندسازی کارکنان دانشگاه آزاد اسلامی"، فصلنامه رهبری و مدیریت آموزشی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار، سال پنجم، شماره ۴.
- انصاری، منوچهر؛ رحمانی یوشانلوئی، حسین؛ اسکویی، وحید؛ حسینی، احمد (۱۳۹۰). "شناسایی عوامل و طراحی مدل مفهومی توانمندسازی نیروی انسانی در وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات (مطالعه موردی)", مدیریت دولتی، دوره ۳، شماره ۷.
- پورصادق، ناصر؛ علیرزایی، سعید (۱۳۸۴). "توسعه کارکنان"، تهران: انتشارات سارگل. ص ۱۴.
- پورشافعی، هادی؛ عسگری، علی؛ نیازی، فاطمه (۱۳۹۲). "ابعاد فرهنگ سازمانی بر اساس مدل دنیسون و رابطه آن با جو توسعه منابع انسانی از دیدگاه کارکنان دانشگاه بیرجند"، فصلنامه مطالعات فرهنگی - اجتماعی خراسان.
- جعفری قوشچی، بهزاد (۱۳۸۲)، "راههای توانمندسازی کارکنان"، ماهنامه تدبیر، سازمان مدیریت صنعتی، سال چهاردهم، شماره ۱۳۶.
- حاتم، ناهید؛ حیدری، علیرضا؛ کشتکاران، ویدا؛ حیدری ارجلو، پروانه (۱۳۹۰). "ارزشیابی ابعاد مسیر پیشرفت شغلی کارکنان حوزه‌ستادی دانشگاه علوم پزشکی شیراز"، مدیریت اطلاعات سلامت، دوره هشتم، شماره ششم، بهمن و اسفند.
- حقیقی، محمدعلی؛ فتحی، ناصر؛ شیانی‌راوی، علیرضا (۱۳۸۴). "مروارید پنهان". تهران: انتشارات مؤسسه فرهنگی و ورزشی سایپا. ص ۴.

- خائف‌الهی، احمدعلی؛ رجب‌زاده، علی؛ لاجوردی، اشرف (۱۳۸۸). "ارایه مدل بهسازی منابع انسانی با تأکید بر نقش فناوری‌های نوین"، فصلنامه پژوهش‌های مدیریت منابع انسانی، دانشگاه جامع امام حسین(ع)، سال دوم ، شماره ۱.
- دلگشاپی، بهرام؛ طبیبی، سید‌جمال‌الدین؛ پهلوان، پریسا (۱۳۸۶). "ارائه الگوی توسعه منابع انسانی در بخش بهداشت و درمان ایران". پژوهش در پزشکی (مجله پژوهشی دانشکده پزشکی). دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید بهشتی، دوره ۳۱ ، شماره ۴.
- رایینز، استی芬 پی. (۱۳۸۰). "مبانی رفتار سازمانی"، (ترجمه: علی پارسائیان، محمد اعرابی). تهران: دفتر پژوهش‌های فرهنگی. (تاریخ انتشار به زبان اصلی ۱۹۹۷). ص ۵۴.
- رایینز، استی芬 پی؛ دی سنترو، دیوید ای (۱۳۷۹). "مبانی مدیریت". (ترجمه: سید‌محمد اعرابی، محمدعلی حمید رفیعی، بهروز اسراری ارشاد). تهران: دفتر پژوهش‌های فرهنگی. ص ۳۷.
- راجر کارت‌رایت (۱۳۹۰). "آموزش و بهسازی کارکنان"، ترجمه: نرگس حسن‌مرادی و مرجان آریان‌فر، تهران: انتشارات آییژ. ص ۱۲۴.
- راندال، آر راس و الیزابت ام آلتمایر (۱۳۷۷). "استرس شغلی". ترجمه غلامرضا خواجه پور. تهران: سازمان مدیریت صنعتی. صص ۳۶ و ۳۸.
- زندی، بهمن؛ موسوی‌نژاد، روح‌الله، احمدی‌قراچه، علی‌محمد؛ جمالزاده، محمد (۱۳۹۲). "بررسی نیازهای آموزشی کارکنان دانشگاه علوم پزشکی شیراز در راستای ارائه الگوی مناسب آموزشی و بهسازی منابع انسانی". فصلنامه علمی دانشگاه علوم پزشکی تربیت حیدریه، دوره اول، شماره ۱.
- سلطانی، ایرج (۱۳۸۶). "بهروزی"، تهران: موسسه بهره وری نیروی انسانی، چاپ چهارم. ص ۲۴.
- صبرکش، علیرضا؛ مزینانی، حبیب‌الله؛ نور‌محمدی، هادی (۱۳۹۲). "آموزش و توسعه منابع انسانی در سازمان"، مطالعات مدیریت برآموزش انتظامی، شماره ۴، سال ۶، ص ۱۰۷.
- غلام‌زاده، داریوش؛ قلیچ‌لی، بهروز (۱۳۸۵). "پرورش منابع انسانی و سازمان‌های یادگیرنده در اروپا، مستندسازی تجربه کشورها و شرکت‌های اروپایی". مولف: استوارت، جیم. تهران: انتشارات فرازandیش سبز و شرکت ایران خودرو،
- فرهنگ، ابوالقاسم؛ سیادت، سیدعلی؛ هویدا، رضا؛ مولوی، حسین (۱۳۹۰). "بررسی رابطه ساده و چندگانه یادگیری سازمانی و اعتماد اجتماعی در سازمان با توسعه کارکنان دانشگاه‌های دولتی پزشکی و غیرپزشکی جنوب شرق کشور" جامعه‌شناسی کاربردی، سال بیست و دوم، شماره پیاپی ۴۱ ، شماره اول، بهار.
- گلابی، سیاوش، (۱۳۸۳). "سازمان مدیریت و توسعه منابع انسانی". چاپ اول، تهران: نشر فردوس. ص ۵۵.
- محقق معین، محمدحسن (۱۳۸۲). "تحلیلی در مورد تجربه ایران در آموزش و بهسازی منابع انسانی در برنامه سوم توسعه" رویت شده در تاریخ ۱۳۹۳/۸/۱۱ در شبکه معین علمی به نشانی

- نوربخش، مهدی؛ توکلی، سیده سمانه(۱۳۹۰). **شناسایی عوامل کلیدی توانمندسازی کارکنان وزارت**

تعاون، فصلنامه تعاون، سال بیست و دوم، شماره ۶ .ص ۱۵۸.

انگلیسی

- Deb, Tapomoy(2006); Human Resources Management: Theory & Practice. India: Ane Books
- Jha, A. K.(2004); **Encyclopeedia of Management of Human Resouces** (Vol. 2), New Del Hi: Institute for Sustainable Development Lucknow & Anmol Publication PVT. LTD.
- Hassan, A. (2006), “**Human resource development and organizational values**”, Journal of European Industrial Training, Vol. 31, No. 6, pp. 435-448.
- Lee, J. H and Kim, Y.G.(2001). **A Stage Model of Organizational Knowledge Management**: a Latent Content Analysis. Expert Systems With Applications, 20(2001). PP.299-311.
- Morgan, R.M. and Hunt, S.D.(2007),”**HRM: Conceptualization and scale development**”, European Journal of Marketing; Vol.39 No:11,pp.1264-1290
- Mc Donnell, A.Sturmey,P.Oliver,Ch.Cunnigham,J. Hayes,S.Galvin,M.Walshe, C.Cannigham,C. (2008). “**The effects of staff training of staff confidence and challenging behavior in services for people with autism spectrum disorders. Research in Autism spectrum Disorders**”, 2(2008), pp 311- 319.
- Rowold, J. (2008), “**Multiple effects of human resource development interventions**”, Journal of European Industrial Training. Vol. 32, No. 1, PP. 32-44.
- Okereke, Iheanacho. Nnenna, Beatrice (2011).”**Training, manpower development and job performance: Perception and relevance among civil servants in Ebonyi State, Nigeria**”. Journal of Economics and International Finance Vol. 3(6), pp. 399-406, June 2011.
- Werner, John M. & Randy L. Desimone(2006); **Human Resources Development**. 4th ed. Australia & Thomson, South-Western